[1]शारुकः, [2]शश्वृवान्-शशर्वान्, [3]शीर्णिः, [4]विशरणम् - शरणम्, [5]आशरः, [6]पराशरः, [7]किंशारुः, [8]शरुः, [9]शरीरम्, [10]शरत्, [11]परशुः, [12]शृङ्गम्, [13]शृङ्गारः, [14]शिशिरः, [15]शर्वः, [16]शर्वा-शर्वरी, [17]शिरीषम्,

---

1. 'लषपतपदस्थाभूवृषहनकमगमशॄभ्यः—' (3-2-154) इत्युकञ्प्रत्ययस्ताच्छीलिकः। '**किंशारुकं** तीक्ष्णमाहुः' इति **काशिका** (3-2-154)।
2. क्वसौ '**शॄदॄप्रां**—' (7-4-12) इति ह्रस्वविकल्पः। ह्रस्वपक्षे **शशृवान्**, ह्रस्वाभावपक्षे **शशर्वान्** इति च रूपम्। **केचित्** सूत्रमेतत् प्रत्याचक्षते, तेषां मते तु **शशर्वान्** इत्येकमेव रूपम्। विस्तरस्तु **काशिकायां** (7-4-12) द्रष्टव्यः।
3. क्तिनि, 'ऋत इत्—(7-1-100) इतीकारः। दीर्घः, ल्वादित्वात् क्तिनस्तकारस्य नकारः, णत्वम्।
4. ल्युटि रूपमेवम्। **विशरणम्**=विनाशः। '**शरणं** गृहरक्षित्रोः' इत्यमरः।
5. आशृणातीति **आशरः**। पचाद्यचि रूपमेवम्।
6. परा शृणातीति **पराशरः**। अत्रापि पचाद्यच्। **पराशरः** ऋषिः।
7. किम्शब्द उपपदे औणादिकः (द. उ. 1-89) बुण् प्रत्ययो भवति। **किंशारुः**=सस्यशूकम्।
8. '**शॄस्त्र**—' (द. उ. 1-95) इति उप्रत्ययः। **शरुः**=क्रोधः।
9. औणादिके (द. उ. 8-72) ईरन्प्रत्यये रूपमेवम्। शीर्यत इति **शरीरम्**=देहः।
10. '**शॄदॄभसोऽदिः**' (द. उ. 6-42) इति अदिप्रत्यये रूपमेवम्। शीर्यन्तेऽस्यां गुल्मवनस्पतीनां तेजांसीति **शरत्**=ऋतुः।
11. परशब्द उपपदे धातोः औणादिके (द. उ. 1-118) कुप्रत्यये रूपमेवम्। परान् शृणातीति **परशुः**=कुठारः।
12. '**शृणातेर्ह्रस्वश्च**' [द. उ. 3-64] इति गन्प्रत्ययः, धातोर्ह्रस्वश्च। **शृङ्गम्**=विषाणम्।
13. तुषारादिषु [द. उ. 8-69] निपातनात् **शृङ्गार**शब्दः साधुः।
14. शीर्यन्तेऽस्मिन् तृणगुल्मवनस्पतीनां तेजांसीति **शिशिरः**=ऋतुविशेषः। 'अजिरशिशिर—' (द. उ. 8-27) इत्यत्र निपातनात् धातोः द्विर्वचनम्, सन्वद्भावः, ऋवर्णलोपः, इत्वं च।
15. औणादिके वन्प्रत्यये **शर्वः**। शृणातीति **शर्वः**=शिवः।
16. 'अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते' (3-2-75) इति वनिप्प्रत्यये रूपमेवम्। स्त्रियाम् 'वनो र च' (4-1-7) इति ङीब्रेफौ। **शर्वरी**=रात्रिः।
17. '**शॄपॄभ्यां**—' (द. उ. 9-10) इति ईषन्प्रत्ययः। प्रत्ययस्य कित्वात् इत्वम्। **शिरीषम्**=वृक्षविशेषः।